

INHOUD

De Voorkant	1
Van de bestuurstafel	2
Wo...n de	3
Pasen	4
Ri.....	5
MEER over filmavond	6
Muziekring / Zomeractiviteiten	7
Met ...	8

DE VOORKANT

Door: Uriël Schuurs

“Ja, ik woon in Wijchen, maar het werk gebeurt in Nijmegen, hier op de kazerne”, zegt Lucy Besson nadat ze me een feestelijk glas heeft ingeschonken. De zaterdag ervoor heeft ze een feestje gevierd omdat ze 25 jaar werkzaam is als beeldend kunstenaar. We zitten in het mooie atelier van Lucy in ‘de kazerne’, officieel de Krayenhoff-kazerne in Nijmegen nabij de Groesbeekseweg en spreken over hoe Lucy zich ontwikkeld heeft als kunstenaar en over de expositie die ze tijdelijk in haar atelier heeft ingericht.

Lucy, voor de mensen die je niet kennen: wie ben je en hoe kom je hier terecht?

Dat is een erg lang verhaal: ik ben in 1959 geboren in Novokoeznetsk, een grote stad in Siberië. Op mijn 17e werd ik uitgekozen om te gaan studeren aan de kunstacademie in Kemerovo. Nadat ik daar was afgestudeerd mocht ik door naar de befaamde Stroganof Academie voor Industriële Vormgeving in Moskou. Dat was een hele eer, een meisje uit Siberië zomaar naar die prestigieuze opleiding in het grote Moskou. Toen ik ook die opleiding had afgesloten ben ik teruggegaan naar mijn geboortestad en daar heb ik een aantal jaren gewerkt, samen met mijn echtgenoot. In 1990 kregen we een uitnodiging om in Engeland te gaan exposeren. We waren in Nederland in afwachting van een visum voor Engeland. We wachtten en we wachtten, maar er kwam steeds maar geen visum; intussen werd hier onze zoon geboren en het beviel ons hier zo goed dat we hier zijn gebleven. Ik heb hier alles wat ik nodig heb: twee dierbare mannen – dat wil zeggen, mijn echtgenoot en mijn zoon. Een huis met een tuin – in Wijchen dus – en dit prachtige atelier. Mijn oorspronkelijke naam is Ludmilla Bessonova.

Omdat veel Nederlanders dat moeilijk uit te spreken vinden, gebruik ik nu de wat kortere artiestennaam Lucy Besson.

Ik weet dat je heel mooi, ambachtelijk en natuurgetrouw kunt schilderen. Wat schilder je zoal?

Ik schilder vaak portretten in opdracht. Die zijn altijd heel realistisch. Daar heb ik ook voor op de academie gezeten, om de traditionele teken- en schildertechnieken goed te leren beheersen. Ik denk dat iedere kunstenaar moet beginnen met de basis, dus met kennis van de anatomie en van de traditionele teken- en schildertechnieken. Maar natuurgetrouw schilderen is alleen maar een voorwaarde: als het daarbij blijft kun je net zo goed gewoon een foto van het gezicht van iemand maken. In mijn schilderijen leg ik daarom ook altijd mijn visie neer, ik laat zien hoe ik de persoon in kwestie zie.

Je maakt ook foto's. Kun je daar iets over vertellen?

In mijn foto's probeer ik te laten zien waar het in de wereld eigenlijk om gaat, wat het wezen is van degene die op de foto staat. Bijvoorbeeld droomde ik er vroeger van om ballerina te worden. Dat was te hoog gegrepen voor mij, maar ik ben nu heel tevreden als ik zo'n mooie foto kan maken van een ballerina die precies uitdrukt waar het om gaat als ballerina: zo 'n foto vat het wezen van dé ballerina voor mij samen. En dan heb ik mijn droom toch gerealiseerd. Op die manier ben ik in mijn video's en foto's steeds op zoek naar de essentie van de mens. Zo heb ik een reeks foto's gemaakt van vrouwen waarmee ik het oerbeeld van de vrouw tot uitdrukking wil brengen.

Ik maak tegenwoordig ook portretfoto's in opdracht. De mensen zijn natuurlijk van harte welkom bij mij voor een geschilderd portret en dat is ook niet eens zo duur als men wel denkt, maar wie minder geld uit wil geven kan mij ook vragen voor een portretfoto. Daar gaat deze mini-expositie ook over: mooie portretfoto's van mensen in de omgeving waar ze zich thuis voelen. Dat kan thuis in het interieur zijn of in de tuin. Als schilder heb ik natuurlijk goed leren kijken en ik weet vanuit mijn opleiding veel over compositie en opbouw en contrast. Dat gebruik ik dan om iemand in zijn eigen omgeving neer te zetten op zo'n manier dat er een heel bijzondere en treffende foto uit komt. Daar zie je een voorbeeld: een gezin, waarbij man en vrouw zich helemaal bewust zijn van de camera, de

grootmoeder en het kind hebben intussen alleen maar aandacht voor elkaar. Dat is een leuk tafereeltje in de huiselijke sfeer. En hier zie je een foto van een moeder die bij haar volwassen dochter een hand op de buik legt, want de dochter is in verwachting van een meisje: drie generaties vrouwen bijeen. Fotografie heeft ook een voordeel: van een geschilderd portret is maar één exemplaar dus dat kun je niet delen op den duur, terwijl het vrij eenvoudig is om meer foto's te maken. Mijn foto's hebben overigens ook altijd een beperkte oplage: ik maak er nooit meer dan vijf exemplaren van. Mensen kunnen gewoon contact opnemen als ze er meer van willen weten.

Een eerste indruk van het werk van Lucy Besson vindt u op www.lucybesson.com: u vindt daar naast schilderijen, foto's en tekeningen ook films waarop te zien is hoe Lucy haar schilderijen maakt. Op <http://vimeo.com/20161354> treft u een gefilmd zelfportret van Lucy aan.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Op dit moment houden o.a. de volgende zaken het bestuur bezig. Allereerst is er 26 maart de algemene ledenvergadering waarvoor alles is voorbereid. Dan volgt op 1 april de kaartverkoop voor de Paasbijeenkomst in Sterrebosch, die plaatsvindt op 16 april. Tegelijk vindt op 1 april de kaartverkoop plaats voor een voor velen interessante reis naar de Huishoudexpo in Nijkerk op 16 mei. Ook het vervoer, de bussen, zijn daarvoor geregeld. De informatie hierover wordt samen met deze Klimop verspreid.

Zoals u heeft kunnen lezen in de vorige Klimop is aan alle politieke fracties gevraagd naar hun mening over een gemeenschapshuis, een ontmoetingsplek in het centrum van Wijchen, waar senioren elkaar kunnen ontmoeten. Ieder dorp en iedere wijk heeft dat. In het centrum wonen ongeveer 500 leden van KBO Wijchen die dit moeten missen. De reacties van die partijen hebben ons positief gestemd.

Lucy Besson bij enkele van haar roettekeningen

